

1. ŚWIĘTO ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

Hasło tygodnia:

„Byłem umarły, lecz oto żyję na wieki wieków i mam klucze śmierci i piekła”
(Obj 1,18)

Psalm tygodnia:

Ps 118,14-24

Pieśń tygodnia:

Chrystus był w śmierci mocy... (172); Kiedy rankiem słońce wschodzi... (180)

Biblijne teksty:

Jutrznia Wielkanocna (Rezurekcja): I – Mt 28,1-10; II – Kol 3,1-4; III – Iz 26,13.14 (15-18) 19; IV – 1 Tes 4,13.14; V – J 5,19-21; VI – 2 Tm 2,8a (8b-13)

Główne nabożeństwo wielkanocne: I – Mk 16,1-8; II – 1 Kor 15,1-11; III – Mt 28,1-10; IV – 1 Sm 2,1.2.6-8a; V – J 20,11-18; VI – 1 Kor 15,19-28

Myśl przewodnia: Pan zmartwychwstał

Alleluja! Chrystus prawdziwie zmartwychwstał! Począwszy od dnia, w którym ukrzyżowany Jezus z Nazaretu zmartwychwstał, radosna wieść o zwycięstwie Chrystusa nad śmiercią obiega świat i raduje serca tych, którzy nazywają się od imienia Jego chrześcijanami. W poranek wielkanocny Zmartwychwstały wychodzi nam na przeciw i pozdrawia nas: Pokój wam! (por. Łk 24,36). Ponad wiekami rozlega się Jego zapewnienie: *„Byłem umarły, lecz oto żyję na wieki wieków i mam klucze śmierci i piekła”* (Obj 1,18).

Cóż oznacza to zapewnienie zmartwychwstałego Pana?

Na Wschodzie bramy miast i twierdz zamykano metalowymi lub drewnianymi zamkami. Klucze do nich znajdowały się u króla. W jego imieniu bramy zamykał i otwierał upoważniony sługa. Według wyobrażeń starożytnych zarówno wejście do nieba jak i do otchłani prowadziło przez pilnie strzeżone bramy. Niekwestionowanym panem nieba i ziemi był Bóg. Otchłań, kraina zmarłych przyjmowała tych, którzy ukończyli swój bieg życia. Nikt, kto przekroczył jej bramę, nie mógł powrócić do grona swych przyjaciół.

Bóg powiedział do proroka Izajasza o Eljakimie: *„Połóż na jego ramieniu klucz domu Dawida, i gdy on otworzy, to nikt nie zamknie, a gdy on zamknie, to nikt nie otworzy”* (Iz 22,22). W starożytnym Kościele chrześcijańskim klucz Eljakima był uważany za typ krzyża, którym Chrystus otworzył bramę do nieba (por. Mk 15,37.38). Ale Chrystus nie tylko utorował drogę do Boga, lecz wyprowadził z otchłani zmarłych, którzy pod panowaniem prawa ulegli mocy śmierci (Mt 27,51-53). Chrystus zatriumfował nad śmiercią. Słowa zmartwychwstałego i wywyższonego Jezusa Chrystusa: *„Byłem umarły, lecz oto żyję na wieki wieków i mam klucze śmierci i piekła”* znaczą, że Bóg w Jego ręce złożył władzę nad śmiercią i piekłem, a więc otchłanią, krainą zmarłych, gdyż takie jest znaczenie greckiego słowa *hades*, znajdującego się na kartach ksiąg Nowego Przymierza.

Poselstwo o zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa, ukrzyżowanego Syna Bożego, dominuje nad wszelkim świadectwem o Jezusie w Nowym Testamencie. Wiara w zmartwychwstanie Chrystusa przenika wszystkie warstwy apostołskiego zwiastowania o zbawczym dziele Syna Bożego. Bez tej wiary nie byłoby chrześcijaństwa. Apostoł Paweł pisał do Koryntian: *„Jeśli Chrystus nie został wzbudzony, daremna jest wiara wasza; jesteście jeszcze w grzechach swoich”* (1 Kor 15,17). Dlatego w tradycji ewangelicznej ważne miejsce zajmują świadectwa o zmartwychwstaniu Jezusa. Różnice pomiędzy poszczególnymi relacjami ewangelistów świadczą o rozpowszechnieniu ewangelicznej tradycji o pustym grobie Jezusa i zjawieniach Zmartwychwstałego. Ewangelisci korzystali niewątpliwie z różnych źródeł tej żywej tradycji, ukształtowanej w prazborze dla potrzeb duszpasterskich i apologetycznych. Nic nie jest tak pewne jak wiara w zmartwychwstanie Chrystusa Pana. Fenomenowi tej wiary nie da się wytłumaczyć racjonalnie. U jej podstawy znajdują się przeżycia uczniów Jezusa, ich doświadczenie obcowania z Panem po Jego ukrzyżowaniu.

Chrześcijańska wiara jest spotykaniem ze zmartwychwstałym Panem. Chrystus staje na drodze naszego życia i pozdrawia nas: *„Pokój wam!”*. On żyje i nie możemy o Nim myśleć jedynie jako o postaci z przeszłości. Myśleć o Nim, o Jego słowach i czynach wyłącznie jako o historycznym wydarzeniu, znaczy szukać go w grobie historii. Anioł powiedział w poranek wielkanocny do niewiast: *„Jezusa szukacie Nazareńskiego, ukrzyżowanego; wstał z martwych, nie ma go tu, oto miejsce gdzie go złożono”* (Mk 16,6; por. Łk 24,5.6).

Zwycięstwo Jezusa Chrystusa nad śmiercią jest także naszym triumfem nad ciemnością grobu. Syn Boży wcielił się w nasze ludzkie ciało, został ukrzyżowany rękami grzeszników i wzbudzony z martwych przez chwałę Ojca dla naszego zbawienia. Chrystus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie wyjednał nam wieczne życie. Pusty grób Ukrzyżowanego jest przeto zapowiedzią naszego zwycięstwa nad śmiercią. Moc śmierci została złamana. Wiara w zmartwychwstanie Chrystusa – to równocześnie wiara w powszechne zmartwychwstanie. Apostoł Paweł pisał do Koryntian wątpiących w zmartwychwstanie ciała: *„A jeśli się o Chrystusie opowiada, że został z martwych wzbudzony, jakże mogą mówić niektórzy między wami, że zmartwychwstania nie ma? Bo jeśli nie ma zmartwychwstania to i Chrystus nie został wzbudzony ... Zatem i ci, którzy zasnęli w Chrystusie, poginęli. Jeśli tylko w tym życiu pokładamy nadzieję w Chrystusie, jesteśmy ze wszystkich ludzi najbardziej pożałowania godni. A jednak Chrystus został wzbudzony z martwych i jest pierwiastkiem tych, którzy zasnęli”* (1 Kor 15,12.13.18-20).

„Jezus żyje! Z Nim i Ja!
Śmierci, gdzież twej grozy cienie?
Jezus żyje, więc mi da
Zmartwychwstanie i zbawienie!
Do Swej chwały przyjmie mnie
W tej nadziei wytrwać chcę”.

* * *

„Oto czego Pan dokonał, czym nas obdarzył. Potężny uniżył się, uniżony – został zabity – zmartwychwstał i został wywyższony po to, aby nie pozostawić w otchłani umarłych, ale aby w sobie wywyższyć tych, których już wywyższył przez wiarę i wyznawanie wiary przynoszące usprawiedliwienie. Oto jak przekazał nam drogę pokory” (Augustyn)

„Jezus Chrystus powstał z umarłych i z tym złączona jest mocna, pewna wiara, w której umacnia i utwierdza nas ten artykuł wiary: «Zstąpił do piekieł, trzeciego dnia zmartwychwstał, wstąpił na niebiosa, siedzi po prawicy Boga, Ojca Wszechmogącego, skąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych». Należy przy tym dobrze zapamiętać słowa: Chrystus zmartwychwstał i zapisać je literami wielkimi jak wieża, czy nawet jak niebo i ziemia, abyśmy nic innego nie widzieli, słyszeli, myśleli i znali, lecz tylko ten artykuł. Jeśli tak będziemy wierzyć, to będziemy dobrze żyli i umierali. Gdyż Chrystus zwyciężył śmierć i zmartwychwstał nie tylko dla siebie, lecz musisz tak to umiłować, aby obejmowało to i nas, byśmy także i my byli objęci i stali w tym «zmartwychwstał» i przez to też zmartwychwstali i żyli z nim (Chrystusem) w wieczności” (Marcin Luter)

„Człowiek dostępuje w Jezusie Chrystusie wywyższenia i przeznaczony zostaje do tego życia, do którego Bóg go wyzwolił w śmierci Jezusa Chrystusa. Bóg opuścił niejako sferę wspańności i teraz na to miejsce wolno wstąpić człowiekowi. Oto przesłanie Wielkiej Nocy, cel pojednania, wybawienie człowieka. To cel, który uwidoczniał się już w Wielki Piątek” (Karol Barth)

ks. Manfred Uglorz